378R3061

28.12.78 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 366/3

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3061/78 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1978

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69 «περί τῆς δασμολογικῆς μεταχειρίσεως πού ἐφαρμόζεται σέ ἐμπορεύματα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν»

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 28,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69 τοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Ἰουλίου 1969 περί τῆς δασμολογικῆς μεταχειρίσεως πού ἐφαρμόζεται στά ἐμπορεύματα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν(3), προβλέπει τή χορήγηση ἀτέλειας ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου γιά τά ἐμπορεύματα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά εἰσαγωγές πού στεροῦνται οἱουδήποτε ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος·

ὅτι ἡ συνολική ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων πού εἰσάγονται μέ τό εὐεργέτημα αὐτῆς τῆς ἀτέλειας δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει, κατ' ἄτομο, τίς εἴκοσι πέντε λογιστικές μονάδες· ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69, τά Κράτη Μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια, γιά τούς ταξιδιῶτες ἡλικίας κάτω τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, νά μειώσουν αὐτή τήν ἀτέλεια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα λογιστικῶν μονάδων·

ὅτι ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1979 τά ποσά πού ἐκφράζονται σέ λογιστικές μονάδες, στίς πράξεις πού ἐκδόθηκαν στόν τελωνειακό τομέα, πρέπει νά ἐκφράζονται σέ εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες·

ὅτι αὐτή ἡ προσαρμογή δέν πρέπει νά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τή μείωση τοῦ ἐκφραζόμενου σέ ἐθνικό νόμισμα ἰσοδύναμου τῶν ποσῶν τά ὁποῖα εἶναι ἐπί τοῦ παρόντος ἀποδεκτά μέ τό εὐεργέτημα τῆς ἀτέλειας·

ὅτι πρέπει ἐπίσης νά ληφθοῦν ὑπόψη, μέ τήν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς προσαρμογῆς, τά μέτρα πού λαμβάνονται γιά τούς ταξιδιῶτες ἀπό τούς ἐξειδικευμένους διεθνεῖς ὀργανισμούς, ἰδίως δέ ἐκεῖνα πού περιέχονται στό παράρτημα Ζ παράγραφος 3 τῆς διεθνοῦς συμβάσεως γιά τήν ἁπλούστευση καί ἐναρμόνιση τῶν τελωνειακῶν καθεστώτων, πού ἔγινε μέ πρωτοβουλία τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας, καί στήν ὁποία ἡ Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότης καί τά Κράτη Μέλη αὐτῆς εἶναι συμβαλλόμενα μέρη·

ὅτι αὐτός ὁ διπλός σκοπός δύναται νά ἐπιτευχθεῖ μέ τόν καθορισμό σέ σαράντα εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες τοῦ ποσοῦ τῆς ἀτέλειας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69, καί σέ εἴκοσι εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες ἐκεῖνο πού προβλέπεται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου·

ὅτι, ἐν τούτοις, πρέπει νά καθορισθεῖ σαφῶς, γιά νά ἀποφευχθεῖ κάθε κατάχρηση ἑρμηνείας, ὅτι ἡ ἀτέλεια ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμαλογίου δέν ἐφαρμόζεται παρά μόνο γιά τούς ταξιδιῶτες πού προέρχονται ἀπό μία τρίτη χώρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἡ παράγραφος 1 ἀντικαθίσταται μέ τό ἀκόλουθο κείμενο:

«1. Χορηγεῖται ἀτέλεια ὡς πρός τούς δασμούς τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου γιά ἐμπορεύματα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές ταξιδιωτῶν πού προέρχονται ἀπό τρίτες χῶρες, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά εἰσαγωγές πού στεροῦνται οἱουδήποτε ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος καί ἡ συνολική ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν δέν ὑπερβαίνει κατ' ἄτομο τίς σαράντα εὐρωπαϊκές λογιστικές μονάδες.

Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νοοῦνται ὡς "προσωπικές ἀποσκευές" τό σύνολο τῶν ἀποσκευῶν τίς ὁποῖες ὁ ταξιδιώτης δύναται νά παρουσιάσει στήν τελωνειακή ὑπηρεσία κατά

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 261 τῆς 6.11.1978, σ. 45.
(2) Γνώμη πού διατυπώθηκε στίς 19 Ὀκτωβρίου 1978 (δέν δημοσιεύθηκε ἀκόμη στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*).
(3) ΕΕ ἀριθ. N 191 τῆς 5.8.1969, σ. 1.

τήν ἄφιξή του, καθώς ἐπίσης καί ἐκεῖνες πού παρουσιάζει ἀργότερα στήν ἴδια ὑπηρεσία, μέ τήν ἐπιφύλαξη ὅτι οἱ ἀποσκευές αὐτές εἶχαν καταχωρηθεῖ, κατά τό χρόνο τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὡς συνοδευόμενες ἀποσκευές, ἀπό τήν ἑταιρεία πού ἀνέλαβε τή μεταφορά του.

Δέν συνιστοῦν "προσωπικές ἀποσκευές" τά φορητά δοχεῖα πού περιέχουν καύσιμα. Ἐν τούτοις, γιά κάθε μηχανοκίνητο μεταφορικό μέσο, εἰσάγεται ἀτελῶς τό καύσιμο πού περιέχεται σέ τέτοιο δοχεῖο πού δέν ὑπερβαίνει τά δέκα λίτρα, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἐθνικῶν διατάξεων στό θέμα τῆς κατοχῆς καί τῆς μεταφορᾶς καυσίμων.»

β) Ἡ παράγραφος 2 ἀντικαθίσταται μέ τό ἀκόλουθο κείμενο:

«2. Τά Κράτη Μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια, γιά τούς ταξιδιῶτες ἡλικίας κάτω τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, νά μειώσουν αὐτή τήν ἀτέλεια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσι εὐρωπαϊκῶν λογιστικῶν μονάδων.»

γ) Τό ποσό τῶν «εἴκοσι πέντε λογιστικῶν μονάδων» πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 3 ἀντικαθίσταται μέ ἐκεῖνο τῶν «σαράντα εὐρωπαϊκῶν λογιστικῶν μονάδων».

Ἄρθρο 2

Τό ἄρθρο 2 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69 ἀντικαθίσταται μέ τό ἀκόλουθο κείμενο:

«2. Οἱ ταξιδιῶτες ἡλικίας κάτω τῶν δεκαεπτά ἐτῶν δέν ἀπολαύουν καμιᾶς ἀτελείας γιά τά ἐμπορεύματα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περιπτώσεις α) καί β).»

Ἄρθρο 3

Τό ἄρθρο 8 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1544/69 ἀντικαθίσταται μέ τό ἀκόλουθο κείμενο:

«*Ἄρθρο 8*

1. Τά Κράτη Μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά στρογγυλοποιοῦν σέ ἐθνικό νόμισμα τά ποσά πού προκύπτουν ἀπό τή μετατροπή τῶν ποσῶν πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1.

2. Τά Κράτη Μέλη ἔχουν τήν εὐχέρεια νά διατηροῦν ἀμετάβλητη τήν ἰσοδύναμη ἀξία σέ ἐθνικό νόμισμα τῶν ποσῶν τῶν 40 καί 25 εὐρωπαϊκῶν λογιστικῶν μονάδων ἐάν: κατά τήν ἐτησία προσαρμογή πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 2 ἐδάφιο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2779/78 τοῦ Συμβουλίου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1978 περί ἐφαρμογῆς τῆς εὐρωπαϊκῆς λογιστικῆς μονάδος (UCE) στίς πράξεις πού ἐκδόθηκαν στόν τελωνειακό τομέα[1], ἡ μετατροπή αὐτῶν τῶν ποσῶν καταλήγει, πρίν ἀπό τήν στρογγυλοποίηση πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, σέ μεταβολή τῆς ἰσοδυνάμου ἀξίας πού ἐκφράζεται σέ ἐθνικό νόμισμα μικρότερο τοῦ 5%.

---

[1] ΕΕ ἀριθ. ἀριθ. N 333 τῆς 30.11.1978, σ. 5.»

Ἄρθρο 4

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰανουαρίου 1979.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 19 Δεκεμβρίου 1977.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

H.-D. GENSCHER